

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen

Kort- og Matrikelstyrelsen
E-mail: maj@kms.dk

17 AUG. 2009

Sagsnr.
2009-89083

Dokumentnr.
2009-470320

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m.

Ved brev af 7. juli 2009 har Kort- og Matrikelstyrelsen anmodet om Københavns Kommunes bemærkninger til udkast til ovennævnte lovforslag (Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet), som nu er suppleret med bemærkninger vedrørende forholdet til Grundlovens § 73.

Kommunen har tidligere afgivet 2 høringssvar vedrørende samme lovforslag, hvortil vi henviser. Høringssvarene vedlægges i kopi. Det nu fremkomne om forholdet til grundlovens § 73 sammenholdt med lovforslagets § 5, stk. 4 og de hertil hørende bemærkninger giver os anledning til følgende yderligere bemærkninger:

Det fremgår af det fremsendte lovforslag, almindelige bemærkninger, pkt. 4.3, at spørgsmålet om forholdet til Grundlovens § 73 har været forelagt Justitsministeriet.

Københavns Kommune er enig med Justitsministeriet i, at den omstændighed, at matrikulært arbejde og andre arbejder, som efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, også i Københavns og Frederiksberg kommuner fremover skal udføres af praktiserende landinspektører, ikke rejser spørgsmål i forhold til Grundlovens § 73. Det samme gælder med hensyn til overflytningen af matrikelmyndigheden i de to kommuner til Kort- og Matrikelstyrelsen.

Københavns matrikelregister med tilhørende arkiv, målebrevsprotokoller og markbøger med måloplysninger af blivende værdi for skelfastlæggelse forudsættes overdraget til Kort- og Matrikelstyrelsen ved aftale, såfremt lovforslaget vedtages i Folketinget. Der henvises til den allerede i januar 2008 udarbejdede udkast til aftale herom, som i givet fald forudsættes forhandlet færdig. Det er i aftaleudkastet forudsat, at Kort- og Matrikelstyrelsen selv udfører skanning af den del af det nævnte matrikelmateriale, som ikke allerede er digitaliseret. På denne baggrund er det ikke aktuelt at overveje forholdet til Grundlovens § 73 desangående, idet Københavns Kommune fortsat er indstillet på at indgå aftale herom, hvis lovforslaget bliver vedtaget i Folketinget.

Københavns Kommune er derimod ikke enig med Justitsministeriet i

Direktion

Rådhuset, 1. sal vær. 34
Postboks 444
1505 Kbh. V

Telefon
3366 2610

E-mail
hjatmf@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009493149

www.kk.dk

vurderingen af, om den foreslåede overførsel til Kort- og Matrikelstyrelsen af Københavns Kommunes immaterielle rettigheder til Københavns digitale matrikelkort må karakteriseres som ekspropriativt.

Justitsministeriets udtalelse indeholder fem betragtninger, som kommenteres i det følgende:

Det er efter Københavns Kommunes opfattelse ikke korrekt, når det anføres i lovforslagets bemærkninger, afsnit 4.3, at Københavns matrikelkort *"er tilvejebragt ved offentlig myndighedsudøvelse, som de to kommuner efter gældende ret har haft pligt til at varetage. Der er således ikke tale om immaterielle rettigheder, som kommunerne frit har besluttet at investere kommunale midler i."*

Københavns matrikelkort er tilvejebragt efter egen beslutning den 15. januar 1906 i Borgerrepræsentationen som en del af byens grundkort. På beslutningstidspunktet havde stadskonduktøren udøvet matrikelmyndigheden i Københavns Kommune i mere end 215 år uden noget matrikelkort. Kortet er finansieret af Københavns Kommune og etableret i tiden frem til år 1928 på grundlag af ny opmåling i marken. Matrikelkortet har derfor en væsentlig bedre kvalitet og nøjagtighed end matrikelkortet udenfor København og Frederiksberg. Grundkortet, herunder matrikelkortet, blev digitaliseret manuelt i tidsrummet 1988-95 som et integreret kortværk. Digitaliseringsarbejdet og det nødvendige udstyr hertil samt efterfølgende udvikling af et digitalt ajourføringssystem blev ligeledes finansieret udelukkende af Københavns Kommune.

Først da den nugældende lov om udstykning og anden registrering i matriklen trådte i kraft den 1. april 1991 etableredes der ved lovens § 11 pligt for matrikelmyndigheden i København til at føre og vedligeholde et matrikelkort. På det tidspunkt var alle beslutninger og investeringer foretaget. Lovkravet blev derfor gennemført i forståelse med Københavns Kommune uden nogen form for compensation, idet matrikelkortet allerede var etableret ad egen drift.

For det andet er det heller ikke korrekt i lovforslagets bemærkninger at anføre: *"Der kan dernæst peges på, at gældende ret betyder, at de to kommuner ikke har mulighed for at udnytte rettighederne over matrikelmaterialet økonomisk, således som det sædvanligvis er muligt for indehavere af immaterielle rettigheder. Kommunerne kan således ifølge Kort- og Matrikelstyrelsen ikke sælge eller på anden måde afhænde rettighederne, da disse følger af og er knyttet til udøvelsen af matrikelmyndigheden. De to kommuner kan endvidere (..) alene opkræve betaling i form af gebyr for salg af f.eks. kort til private eller til offentlige myndigheder og kan derudover heller ikke på anden måde udnytte deres rettigheder over matrikelmaterialet til at tjene penge."*

Københavns Kommune besidder ejendomsret og ophavsret til matrikelkortet og kan i kraft heraf sælge kopier af kortet med tilhørende

brugsret indenfor rammerne af de herom gældende regler, herunder den ulovbestemte grundsætning om kommunalfuldmagten. Københavns Kommune har siden 1928 solgt kortkopier til offentlige myndigheder, f.eks. til det i 1938 etablerede Statens Ligningsdirektorat i forbindelse med direktoratets opgaver med vurdering af fast ejendom. Til samme formål har Told- og Skattestyrelsen under CVR-nr. 19552101 i 2005 erhvervet brugsret til Københavns digitale matrikelkort efter reglerne i nedennævnte datapakkeaftale. Siden 1989 er hovedparten af kortsalget foretaget ved salg af brugsret til temaer i det digitale grundkort og siden december 2002 er salg af brugsret til Københavns digitale matrikelkort til offentlige myndigheder sket i overensstemmelse med den såkaldte datapakkeaftale mellem Københavns Kommune og Finansministeriet. Ifølge datapakkeaftalen, der vedlægges i kopi, betales både brugsret og al fremtidig ajourføring up front af offentlige myndigheder. Betaling for brugsretten til Københavns matrikelkort efter datapakkeaftalen udgør 1,34 mio. kr. (niveau 2005) for hver offentlig myndighed, hvilket f.eks. kan være en statslig styrelse. Betalingen up front blev ved indgåelsen af datapakkeaftalen fastsat, så den svarer til, hvad Kort- og Matrikelstyrelsen opkrævede ved salg af matrikelkort for et tilsvarende antal matrikelnumre i henhold til datapakkeaftalen.

Siden 2004, hvor regeringen første gang fremlagde planen om at overføre matrikelmyndigheden til Kort- og Matrikelstyrelsen, har flere offentlige myndigheder imidlertid udskudt erhvervelsen af brugsret til Københavns matrikelkort til f.eks. administration af planloven, jordforureningsloven, fredskovspligt efter skovloven o.l. Dette er formentlig sket i tillid til, at det på et eller andet tidspunkt vil lykkes for Kort- og Matrikelstyrelsen at erhverve ejendomsret og ophavsret og derved blive brugsretsformidler af Københavns matrikelkort. Københavns Kommunes forventninger til indtægterne efter datapakkeaftalen er derfor i de seneste år ikke blevet fuldt indfriet.

De betydelige indtægter fra salg af brugsrettigheder til matrikelkortet (inkl. eller ekskl. øvrige grundkortemaer) er – udover at være bestemt til dækning af de variable omkostninger ved salget – en budgetmæssig forudsætning for kommunens ligeledes betydelige basisinvesteringer i forbindelse med etablering, (videre)udvikling og drift af det digitale kort.

Det er herudover som tredje betragtning anført, ”at det indgreb, som en gennemførelse af lovforslaget vil indebære i kommunernes rettigheder over matrikelmaterialet, vedrører en afgrænset del af de to kommuners opgavevaretagelse, og at overførselen til Kort- og Matrikelstyrelsen sker som led i en omordning og ensretning af opgavevaretagelsen inden for matrikelvæsenet. Overførselen af matrikelmaterialet kan i den forbindelse sammenlignes med den situation, hvor et sagsområde flyttes fra én myndighed til en anden, og hvor det er nødvendigt at overføre det materiale, f.eks. edb-registre, sagsakter mv., som knytter sig til sagsområdet, til den anden myndighed med henblik

på dennes løsning af de nye opgaver. Det matrikelmateriale, som Kort- og Matrikelstyrelsen skal overtage, har således en nær og umiddelbar sammenhæng med de overflyttede myndighedsopgaver.”

Som ovenfor anført er omorganiseringen af det matrikulære arbejde ikke en omstændighed, der giver anledning til at rejse spørgsmål i forhold til Grundlovens § 73 og som anført er Københavns Kommune indstillet på at indgå aftale om overdragelse af matrikelregister mv. Herfra kan imidlertid ikke slutes til, at overførslen af de immaterielle rettigheder til Københavns digitale matrikelkort ikke skulle være ekspropriativt.

For det fjerde er Københavns Kommune uenig i følgende passus i lovforslagets bemærkninger: *”Hertil kommer ifølge det oplyste, at hvis de to kommuner beholdt rettighederne over matrikelmaterialet i forbindelse med overflytningen af matrikelmyndigheden til Kort- og Matrikelstyrelsen, ville den manglende ajourføring af f.eks. kortmaterialet betyde, at kortmaterialet hurtigt ville miste sin værdi.”*

Såfremt opgaveoverflytning til Kort- og Matrikelstyrelsen gennemføres selv om Københavns Kommune beholder ejendomsretten og ophavsretten til Københavns matrikelkort, vil Københavns Kommune fortsat kunne sælge kopier af kortet med tilhørende brugsret. Kort- og Matrikelstyrelsen vil oven i købet i den situation blive en del af den potentielle kundekreds, idet styrelsen antagelig vil være nødsaget til at købe en brugsret til intern brug i styrelsen efter reglerne i førnævnte datapakkeaftale bl.a. for at kunne opfylde bestemmelsen i § 11 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen. Andre offentlige myndigheder, private landinspektører og andre private aktører på det københavnske ejendomsmarked vil i den situation fortsat være henvist til at købe brugsret til Københavns matrikelkort hos Københavns Kommune, idet Kort- og Matrikelstyrelsen ikke har ret til at sælge sådanne rettigheder.

Københavns Kommune vil til gengæld være nødsaget til at foretage fortsat løbende ajourføring af matrikelkortet som led i den udstykningskontrol kommunen udøver i medfør af § 20 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen. Ifølge denne bestemmelse skal alle sager om matrikulering, udstykning, sammenlægning og arealoverførsel godkendes af kommunen inden sagen kan videresendes til matrikelmyndigheden til registrering i matriklen. Men denne også for kommunen selv nødvendige ajourføring af matrikelkortet i Københavns Kommunes regi vil utvivlsomt kunne finansieres af indtægterne fra salget af brugsrettigheder til kortet og kortet vil dermed ikke miste sin værdi for Københavns Kommune eller andre som følge af manglende ajourføring i en situation, hvor ejendomsret og ophavsret til kortet forbliver hos kommunen.

I bemærkningerne er herudover anført følgende femte betragtning: *”Der kan desuden henvises til, at Københavns og Frederiksberg*

kommuner, hvis kommunerne ønsker det, vil kunne beholde og benytte selve matrikelkortene, matrikelregistre og matrikelarkivalierne, som de forelå ved overførslen. Kort- og Matrikelstyrelsen har i den forbindelse oplyst, at der kan være tale om, at det omhandlede matrikelmateriale afleveres til styrelsen som en (fuld) digitaliseret kopi, mens de to kommuner beholder det originale matrikelmateriale, herunder også det oprindelige papirbaserede matrikelmateriale, som det forelå på tidspunktet for lovens ikrafttræden. De to kommuner vil ifølge det oplyste frit kunne disponere over dette materiale, herunder sælge det til eventuelt interesserede."

For så vidt angår rettighederne til matrikelregister med tilhørende arkiv, målebrevsprotokoller og markbøger henvises til det aftaleudkast herom, som er omtalt i afsnit 4 i indledningen til dette høringssvar.

For så vidt angår rettighederne til matrikelkortet bemærkes følgende:

Det giver ikke mening i lovforslagets bemærkninger at hævde, at Københavns Kommune fortsat kan sælge brugsret til matrikelkortet over København som hidtil – med eller uden kommunale ajourføringer som nævnt vedrørende betragtning nummer fire – når selve lovteksten i lovforslagets § 5, stk. 4, udtrykkeligt fastslår, at *alle* immaterielle rettigheder til matrikelkortet overgår fra Københavns Kommune til Kort- og Matrikelstyrelsen, herunder selvsagt også den eksklusive ret til at sælge brugsret til kopier af matrikelkortet. Såfremt lovforslaget på et eller andet tidspunkt vedtages, bør det derfor i lovteksten fastslås, at Københavns Kommune i det mindste bibeholder en brugsret til matrikelkortet, idet vi har forstået, at dette er en reel intention hos Kort- og Matrikelstyrelsen.

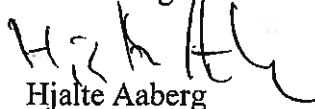
Der er på baggrund af ovenstående efter kommunens opfattelse ikke tvivl om, at de pågældende immaterielle rettigheder er omfattet af beskyttelsen i Grundlovens § 73.

Der er næppe heller tvivl om, at Københavns Kommune i forhold til de pågældende rettigheder må anses for en beskyttet rettighedshaver, der ifølge den foreslåede lovbestemmelse udsættes for en pligtmæssig afståelse.

Dette betyder, at den pågældende lovbestemmelse er en ekspropriationsbestemmelse, der alene kan gennemføres i overensstemmelse med Grundlovens regler herom.

Kopi af dette brev er samtidig hermed fremsendt til Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Hjalte Aaberg

Der er indgået aftale mellem staten, amter og kommuner om dataadgang og det tilhørende økonomiske talgrundlag

Aftale mellem staten og Københavns Kommune om data

I forbindelse med økonomiaftalen mellem regeringen og de kommunale parter for 2001 blev det aftalt at nedsætte et fælles udvalg, som skulle vurdere mulighederne for bedre og billigere borgerbetjening og effektivisering af arbejdsprocesser ved introduktion af digital forvaltning.

I maj 2001 blev resultatet af udvalgsarbejdet offentliggjort. I udvalgets rapport peges på, at der ligger en række store potentialer i digital forvaltning for såvel den offentlige sektor som for samfundet generelt. Betaling for en række data udgør på visse områder en barriere for udbredelse af digital forvaltning og dermed indhøstningen af de effektiviseringsgevinster, digital forvaltning åbner mulighed for. En af forudsætningerne for digital forvaltning er adgang til data.

Udvalget var enige om, at offentlige myndigheders adgang til data grundlæggende må hvile på princippet om ret til andre myndigheders data. Retten skal følge fælles principper for blandt andet betaling af distributionsomkostninger og skal udmønte sig inden for rammer, der sikrer hensynet til personbeskyttelse og andre følsomme, individualiserbare oplysninger, bl.a. *jf. persondataloven*.

Udvalget var enige om følgende principper for betaling for formidling af offentlige data:

1. Når en myndighed giver adgang til data, der er produceret som led i myndighedens udførelse af bevillings- eller gebyrfinansierede opgaver, skal der alene betales for de yderligere omkostninger (direkte og indirekte), der opstår i forbindelse med distributionen.
2. Enhver indsamling eller kvalitetsforbedring af data, der ligger udover det, som er nødvendigt for at tilgodese den afgivende myndigheds eget behov og eventuelle videregivelseskrav fastsat i lovgivning, bør brugerfinansieres fuldt ud. Den afgivende myndighed skal her opnå dækning for de langsigtede gennemsnitsomkostninger forbundet med både dataproduktion og formidling, hvilket skal bidrage til at modvirke eventuel konkurrenceforvridning på markedet for forædlede data.
3. Særlige data kan prissættes særligt lavt eller gøres gratis tilgængelige, såfremt betaling vurderes at udgøre en barriere for digital forvaltning og/eller, at der er knyttet særlige samfundsøkonomiske gevinster til billiggørelse.

I forlængelse heraf er staten, amter og kommuner enige om at indgå en aftale, som betyder, at betalingen for en række statslige og kommunale data justeres, så den kommer i overensstemmelse med distributionsomkostningsprincippet, *jf. punkt 1*. Aftalen omfatter en række centrale data, der efterspørges af både offentlige myndigheder og det private erhvervsliv, nemlig ejendomsdata og XY-adressekoordinater. Endvidere vil aftalen for offentlige myndigheder omfatte tinglysningsoplysninger og ajourføring af digitale matrikelkort.

Adgang til BBR forventes at have positiv effekter for både private, stat, amt og kommuner, som vil kunne benytte data i et langt større omfang end i dag til nye tjenester og validering af oplysninger. Bedre og billigere adgang til tinglysningsoplysninger i Københavns Kommune vil medvirke til at fremme indførelsen af effektiv digital forvaltning i kommunen. Inddragelsen af XY-adressekoordinater vil kunne fremme både den offentlige og private anvendelsen af disse inden for bl.a. beredskab, logistik og GIS.

Aftalen betyder,

- at der sikres en bedre udnyttelse af statslige og kommunale data
- at grundlaget for nyudviklingen af løsninger til digital forvaltning forbedres.

Aftalen skal endvidere ses i lyset af, at regeringen og kommunerne er enige om at prioritere digitaliseringen af den offentlige sektor højt i de kommende år.

Aftalen omfatter:

- A. At offentlige myndigheder får adgang til *elektroniske træk på tinglysningsoplysninger* samt til *ajourføring af det digitale matrikelkort* til distributionsomkostningerne, hvis det samlede matrikelkort over Københavns Kommune er erhvervet. Parterne er enige om vigtigheden af at understøtte digitalisering af matrikelområdet og vil arbejde for udbredelsen af det Matrikulære Informations- og Ajourføringssystem i kommunerne. Adgang til masseudtræk af især servituttabeller vil kunne lette digital forvaltning i kommunerne. Der igangsættes derfor en undersøgelse af mulighederne for at give offentlige myndigheder adgang til masseudtræk af tinglysningsoplysninger til administrative formål til distributionsomkostningerne. Undersøgelsen skal dække de juridiske, økonomiske og tekniske aspekter.
- B. At kommunerne for *BBR*, *ESR* og *plandata*, som stilles til rådighed på den offentlige informationsserver (OIS'en), alene får dækning for distributionsomkostninger, men ikke derudover får betaling fra private og offentlige aftagere ved træk på data fra OIS'en.
- C. At kommunerne forpligtes til at opdatere XY-adressekoordinater og stille disse til rådighed for offentlige og private aftagere til distributionsomkostningerne gennem OIS'en.
- D. At der på kommunernes foranledning gennemføres en undersøgelse af den distributørkonstruktion, hvor igennem kommunerne trækker data fra Told & Skat. Undersøgelsen skal beskrive tekniske, administrative og betalingsmæssige problemer mv., som distributørkonstruktionen giver anledning til.

Med hensyn til finansiering af aftalen bemærkes, at indtægts-/udgiftsændringer vedr. Det Digitale Matrikelkort, tinglysning, BBR-, ESR- og Plandata for statslige myndigheder reguleres gennem udgiftsrammer og for amter og kommuner gennem regulering af bloktilskuddet. Der tages udgangspunkt i de databetalinger, som fandt sted i 2001, ud fra hvilket der fremadrettet PL-reguleres.

Vedr. kommunernes forpligtelser med hensyn til XY-adressekoordinaterne, kompenseres kommunernes via bloktilskuddet. Kompensationen gøres til genstand for fornyet drøftelse efter 3 år.

KØBENHAVNS KOMMUNE

Teknik- og Miljøforvaltningen

Kort & Matrikelstyrelsen
Rentemestervej 8
2400 København NV.

17-10-2007

Sagsnr.
2007-90807

Dokumentnr.
2007-379197

Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m.

(Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søteritoriet)

Ved brev af 8. oktober 2007 har Kort- og Matrikelstyrelsen anmodet om Københavns Kommunes supplerende tekniske bemærkninger til ovennævnte reviderede lovforslag.

Københavns Kommune har med tilfredshed noteret sig, at de tidligere bestemmelser om en overgangsperiode på 5-7 år nu er udgået af forslaget, således at matrikelmyndigheden overføres til Kort & Matrikelstyrelsen ved lovens ikrafttræden i 2008.

I øvrigt er Københavns Kommunes holdning til lovforslaget uændret. Der henvises til kommunens høringssvar af 29. januar 2007.

Særlige bemærkninger til det reviderede udkast til lovforslag

Ifølge lovforslagets § 5, stk. 2, kan Københavns Kommune fuldføre sagsudarbejdelsen i sager, som er verserende ved udgangen af september 2008, ved hjælp af landinspektører ansat ved kommunen.

Som allerede oplyst i bilaget til kommunens høringssvar af 29. januar 2007 forventer Københavns Kommune ikke at kunne anvende det eksisterende personale til afviklingsopgaver.

Lovforslagets § 5, bør derfor udbygges med bestemmelser, som entydigt regulerer afviklingen af den verserende sagsportefølje pr. 1. oktober 2008.

Direktion

Rådhuset, 1. sal vær. 34
Postboks 444
1505 Kbh. V

Telefon
3366 2610

E-mail
hjatmf@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009493149

www.kk.dk

Lovforslagets økonomiske og personaleadministrative virkninger er ikke behandlet i dette tekniske høringssvar, idet svarfristen i efterårsferien ikke har tilladt dette. Disse forhold forudsættes derfor afklaret i forbindelse med de igangværende DUT forhandlinger.

Med venlig hilsen

Hjalte Aaberg

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen

Kort- og Matrikelstyrelsen
Rentemestervej 8
2400 København NV
(fremsendt som e-mail til maj@kms.dk)

29. januar 2007

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektør-virksomhed, lov om afgift ved udstykning m.m. og lov om planlægning

(Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner, forøgede forpligtelser til at registrere forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet og præcisering af § 41 i lov om planlægning)

Ved brev af 22. december 2006 har Kort- og Matrikelstyrelsen anmodet om Københavns Kommunes bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Resumé af Københavns Kommunes høringssvar

Københavns Kommune fraråder kraftigt at gennemføre den del af lovforslaget, som vedrører matrikelmyndighedernes kompetence i de to hovedstadskommuner. Der tages forbehold for den i lovforslaget omhandlede overgangsordning, som efter kommunens opfattelse både savner saglig begrundelse og er urealistisk på grund af en række praktiske omstændigheder.

Såfremt lovforslaget alligevel vedtages i dets nuværende form, vil Københavns Kommune rejse krav om kompensation for de negative økonomiske konsekvenser for kommunen, som vurderes at være omkring 10 mio. kr. Desuden tages der forbehold for Københavns Kommunes økonomiske interesser vedrørende matrikelarkivet og kommunens andel af de immaterielle rettigheder til matrikelkortet.

Det anbefales at indføre pligt for grundejeren til at foranledige registrering i matriklen af arealoverførsel i tilfælde, hvor et matrikuleret grundstykke bortgraves og derved overgår fra landterritoriet til søterritoriet.

Konkret anbefales det at fremme lovforslagets § 1, nre. 1, 3, 5, 7 og den del af § 1, nr. 6, som vedrører pligt til at foranledige registrering i matriklen af arealoverførsel i tilfælde, hvor et matrikuleret grundstykke bortgraves og derved overgår fra landterritoriet til søterritoriet.

Lovforslagets § 1, nre. 2, 4, 11, del af § 1, nr. 6 samt §§ 2, 3 og 5 bør

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 33 66

Direkte
33 66 26 10

Telefax
33 66 70 80

E-mail
hjatmf@tmf.kk.dk

www.tmf.kk.dk

udgå af lovforslaget. Der henvises til nedenstående begrundelser og til de i bilaget anførte bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Københavns Kommune har ingen bemærkninger til de øvrige forslag til lovændringer.

Generelle bemærkninger

Ifølge lovforslagets bemærkninger ønsker regeringen med forslaget bl.a. at tilgodese et af de principper, som lå til grund for strukturkommissionens arbejde med kommunalreformen, nemlig at placere samme typer af administrative opgaver på samme administrative niveau i hele landet.

Med Københavns og Frederiksbergs nye status som kommune uden amtskommunale opgaver er det naturligt at overveje generelt, hvordan administrationen bør indrettes, herunder også på matrikelmyndighedsområdet.

I Københavns Kommune er sagsgangen mellem landinspektør, kommunalbestyrelse og matrikelmyndighed i dag effektivt og optimalt organiseret i én og samme kommunale forvaltningsafdeling. Det er Københavns Kommunes klare opfattelse, at man ved gennemførelse af lovforslaget samlet set kun opnår en mere kompliceret og dyrere administration når der skal involveres tre så forskellige parter som et privat, liberalt erhverv, kommunen og staten i hver enkelt sag om udstykning, arealoverførsel o.l. Københavns Kommune er i denne forbindelse helt uenig i lovforslagets bemærkning om, at den nuværende ordning "er alene begrundet i (..) historiske forhold". Med kommunalreformen er der netop elimineret en afgørende hindring for at etablere københavnerløsningen i landets øvrige og nu væsentligt større kommuner.

Ifølge lovforslagets bemærkninger er Praktiserende Landinspektørers Forening af den opfattelse, at kommunens sammenhængende funktion som både matrikelmyndighed, landinspektørvirksomhed og udstykningskontrolmyndighed ikke medfører hurtigere eller smidigere sagsbehandling end i den øvrige del af landet af sager om byggeri og udstykning.

Københavns Kommune står helt uforstående over for foreningens opfattelse. Københavns Kommune kan netop på grund af de sammenhængende funktioner arbejde sideløbende med byggesagsprocessen og de matrikulære arbejder, mens man – hvis reglerne ændres – må udskyde tidspunktet for byggeriets igangsættelse, indtil de øvrige godkendelser i relation til den matrikulære sag er på plads. Tidsperspektivet ved den sideløbende sagsbehandling har hidtil haft stor betydning specielt i større byudviklingsområder samt i udbyggede byområder.

Muligheden for den integrerede sagsbehandling er derfor af særlig betydning for København.

Side 3 af 5

Københavns Kommune finder det derfor utilfredsstillende, at regeringen i stedet for en åben tilgang til problemstillingen har valgt en fremgangsmåde, som allerede i udgangspunktet har været fastlagt således, at Københavns og Frederiksberg kommuner bliver presset ind under en uhensigtsmæssig laveste fællesnævner. Et åbent og grundigt lovarbejde ville eksempelvis også have interesseret sig for udviklingen i Sverige på dette område og årsagerne til, at man her i stigende grad har overført de matrikulære opgaver til de svenske kommuner.

Ifølge forslaget bemærkninger ønsker regeringen desuden med forslaget at høste nogle ikke nærmere angivne samfundsmæssige fordele for anvendelsen af geodata ved at gøre Kort- og Matrikelstyrelsen til matrikelmyndighed for hele landet.

Københavns Kommune er uenig i, at anvendelsen af stedsfæstede geodata vil blive forbedret ved at gøre Kort- og Matrikelstyrelsen til matrikelmyndighed for hele landet. For det første er det netop for at undgå uhensigtsmæssigheder for de landsdækkende brugere af matrikel-systemet, at Københavns Kommune siden 1. juli 1993 har bidraget med data og andet samarbejde på området. Her tænkes på samarbejdet om det nuværende matrikelregister, web-matriklen og det fremtidige integrerede matrikelkort og matrikelregister. Københavns Kommune har igennem årene kun modtaget positive tilkendegivelser fra systembrugerne over resultaterne af dette samarbejde. Kommunen vurderer ikke, at der kan hentes yderligere fordele ved at overflytte myndigheden.

For det andet er det en klar fordel for både beredskabet, matrikelmyndigheden og Københavns Kommunes egen administration af fx ejendoms-, bygnings-, miljø-, sundheds- og trafikdata, at matrikel-systemet i København er snævert integreret med både BBR, kommunens digitale tekniske kort og tredimensionelle bymodel. Kort- og Matrikelstyrelsen er bekendt med, at denne systemintegration er vigtig for Københavns Kommune, idet mulighederne for at bibeholde integrationen og tilmed udbygge den til også at omfatte kommunens ESDH-system og økonomisystem har indgået centralt i forhandlingerne om det planlagte udvidede samarbejde om både matrikelkort og matrikelregister (IT-systemerne miniMAKS og MIA).

Den københavnske kortstandard er i dag højere end i det øvrige land, både hvad angår kortets nøjagtighed og når det gælder dataintegrationen. Den højere standard vil imidlertid uundgåeligt blive "nivelleret" nedad i retning af kortstandarden i det øvrige land, hvis lovgivningen ændres, som der er lagt op til. Forringelsen vil selvsagt slå igennem fuldt ud hos alle kategorier af kortbrugere herunder også de landsdækkende brugere.

Endelig er der i lovforslaget udtrykt et ønske om at skabe samme kon-

kurrencevilkår i Københavns og Frederiksberg kommuner som i resten af landet for så vidt angår matrikulært arbejde og andre arbejder, der efter lovgivningen skal udføres af landinspektører. Ønsket er begrundet med, at den nugældende ordning i disse kommuner medfører en vidtgående konkurrencebegrænsning.

Københavns Kommune er ikke enig i, at den nugældende lovgivning om matrikelsystemet i de to hovedstadskommuner er udtryk for en vidtgående konkurrencebegrænsning. Allerede som følge af landinspektørerhvervets endog meget begrænsede relative størrelse i det danske samfund er der under alle omstændigheder tale om en beskedne konkurrencebegrænsning, som ikke kan retfærdiggøre en i øvrigt uhensigtsmæssig lovændring som den foreslåede.

Samlet er det Københavns Kommunes opfattelse at det lovforberedende arbejde i denne sag siden 2003-04 er iværksat på et ufuldstændigt beslutningsgrundlag og med en på forhånd fastlagt målsætning om privatisering af landinspektøropgaverne. Et beslutningsgrundlag, hvori væsentlige ulemper for kommunen, borgere og bygherrer ikke er belyst. Det bundne kommissorium for lovarbejdet har samtidig betydet, at Københavns Kommune ikke har fundet, at man på saglig vis har kunnet deltage i de nedsatte arbejdsgrupper. Københavns Kommune har dog allerede før regeringsbeslutningen gjort opmærksom på nogle af ulemperne og samtidig tilbudt at uddybe dem. Det har der imidlertid ikke været interesse for.

Økonomiske konsekvenser

Det er vurderingen, at lovforslaget i sin nuværende form vil have negative økonomiske konsekvenser for Københavns Kommune. Det skyldes:

- Afviklingsudgifter i forbindelse med ophør af kommunal landinspektørvirksomhed på op til 10 mio. kr. til rådighedsløn og fremrykket pensionsudbetaling til tjenestemandsansatte, samt fratrædelsesgodtgørelser mv. til overenskomstansat personale.
- Øgede nettodriftsudgifter i afviklingsperioden, da indtægtsmulighed bortfalder før tilpasning af udgifter er mulig. Alle udgifter gebyrfinansieres i dag efter "hvile i sig selv" princippet.
- Tab af stordriftsfordele, hvilket medfører øgede enhedsudgifter til videreførelse af funktioner, der ifølge lovforslaget skal opretholdes.

Såfremt lovforslaget vedtages, vil Københavns Kommune på den baggrund rejse krav om compensation på omkring 10 mio. kr. i forbindelse med lovens vedtagelse.

Herudover forbeholder Københavns Kommunes sig sine rettigheder som beskyttet rettighedshaver til den del af matrikelarkivet, som forudsættes overdraget til Kort- og Matrikelstyrelsen og til kommunens andel af de immaterielle rettigheder til matrikelkortet.

Side 5 af 5

Med venlig hilsen

Hjalte Aaberg

Bilag til høringssvar

KØBENHAVNS KOMMUNES BEMÆRKNINGER TIL LOV- FORSLAGETS ENKELTE BESTEMMELSER

Såfremt lovforslagets § 1, nr. 6 gennemføres fra 1. januar 2008 vil det med virkning fra denne dato blive en lovmæssig forpligtelse for enhver – herunder Københavns Kommune selv – at rekvirere matrikulære forandringer som forudsat i udstykningslovens §§ 14-17 hos en praktiserende landinspektør. Københavns Kommune vil under sådanne omstændigheder, uanset bestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 5, ikke kunne drive kommunal landinspektørvirksomhed efter udgangen af år 2007, når bortses fra sager, som allerede er rekvireret inden årsskiftet. Det vil endvidere næppe være muligt at fastholde det nødvendige personale til at kunne udføre de hidtidige funktioner som matrikelmyndighed i den situation.

Hertil kommer, at såfremt lovforslagets § 1, nr. 11 gennemføres fra 1. januar 2008 vil der med virkning fra denne dato ikke være hjemmel til at opretholde den nugældende vedtægt for opkrævning og betaling for stadskonduktørens forretninger. Københavns Kommune vil derfor ikke kunne videreføre den i lovforslaget omtalte identifikation af bygninger på lejet grund efter tinglysningslovens § 19. Det samme gælder alle andre forretninger, som ikke kan henføres under begrebet ”matrikulært arbejde” som defineret i udstykningslovens § 13, stk. 1, 2. pkt. idet der heller ikke vil være hjemmel til at opkræve betaling for sådanne andre arbejder.

Den i lovforslagets § 5 omhandlede overgangsordning forekommer uigennemtænkt og er uden saglig begrundelse. Det fremgår fx kun indirekte af lovforslagets beskrivelse af de økonomiske konsekvenser, at alle arbejder vedrørende omstrukturering, tilpasning og integration af matrikelkort, matrikelarkiv og målebreve skal udføres af andre end Københavns Kommune. I det følgende er det derfor antaget, at arbejderne skal udføres i Kort- og Matrikelstyrelsen, idet der her – i hvert fald i et vist omfang – er afsat økonomiske ressourcer til opgavernes gennemførelse. Dette er ikke tilfældet i Københavns Kommune, ligesom det heller ikke vil være muligt for kommunen at ansætte og fastholde det nødvendige personale til at tilvejebringe grundlaget for at overføre matrikelmyndigheden til Kort- og Matrikelstyrelsen.

Efter Københavns Kommunes opfattelse vil det af hensyn til disse arbejder være nødvendigt at overføre alle målebrevsprotokoller og andre lignende arkivalier, som i overvejende grad må anses at tilhøre matrikelmyndigheden, til Kort- og Matrikelstyrelsen snarest muligt efter udgangen af år 2007. Det præcise tidspunkt for flytningen vil dog afhænge af, hvor hurtigt det vil være muligt for Københavns

Kommune at frasortere arkivalier, som i overvejende grad må anses at henhøre under Københavns Kommunes øvrige administration, Stadsarkivet eller den kommunale landinspektørvirksomhed.

På den anden side vil en overflytning af de nævnte arkivalier til Kort- og Matrikelstyrelsen bevirke, at det vil være umuligt for Københavns Kommune at varetage opgaverne som matrikelmyndighed – i situationen tillige forstærket af, at Københavns Kommune ikke forventer at kunne anvende det eksisterende personale til afviklingsopgaver, herunder til servicering og rådgivning af private landinspektører. Alle tilbageværende personaleressourcer forventes at skulle anvendes til udarbejdelse og ekspedition af igangværende matrikulære sager og ejerlejlighedssager. I øvrigt har lovforslagets forudsætning om, at Københavns Kommune skal udøve rådgivningsvirksomhed over for det private landinspektørerhverv ikke dækning i lovens tekst.

Forslaget om en femårig overgangsperiode må på denne baggrund anses som helt urealistisk. Det vil tværtimod være nødvendigt at overføre det samlede ansvar for matrikelsystemet i Københavns Kommune til Kort- og Matrikelstyrelsen hurtigst muligt efter årsskiftet 2007-08 – ikke mindst af hensyn til den igangværende og meget omfattende byudvikling i København.

Såfremt lovforslagets § 1, nre. 2, 4, 11, del af § 1, nr. 6 samt §§ 2 og 3 ikke tages ud af lovforslaget, må bestemmelserne i § 5 konsekvensændres i overensstemmelse med det foranstående.

I lovforslagets særlige bemærkninger til § 1, nr. 6 er det i tredje afsnit anført, at "Tilsidesættelse af forpligtelsen efter § 21, stk. 1, til at foranledige ændringer registreret i matriklen kan sanktioneres med påbud efter lovens § 22 om ophævelse af den pågældende aftale og med bødestraf efter lovens § 48." Opmærksomheden henledes på, at der ved grænseforskydning mellem landterritoriet og søterritoriet i form af afgravning normalt ikke vil foreligge nogen aftale mellem to parter som forudsat i udstykningslovens § 22. I afgravningssituationen vil det oftest alene være den pågældende grundejer, som iværksætter anlægsarbejdet, eventuelt efter forudgående tilladelse fra Kystdirektoratet til at etablere ny havneindfatning omkring dele af det nydannede eller genskabte søterritorium. Håndhævelsesbestemmelsen i § 22 bør derfor udbygges, således at den også omfatter afgravning til udvidelse af søterritoriet og eventuelle andre lignende tilfælde, hvori der ikke indgår en aftale mellem to parter.

I lovforslagets § 5, stk. 9 foreslås det at overføre bl.a. Københavns Kommunes immaterielle rettigheder til kommunens matrikelkort til Kort- og Matrikelstyrelsen. I de tilhørende bemærkninger fastslås det, at matrikelkortet er ophavsretligt beskyttet efter ophavsretslovens § 1,

stk. 2. Men herefter hedder det videre i bemærkningerne: "I den udstrækning, der er knyttet immaterielle rettigheder til de overførte kort og registre, overføres også disse rettigheder til Kort- og Matrikelstyrelsen efter stk. 7." (Der menes formentlig "stk. 9" i stedet for "stk. 7"). Københavns Kommune er af den opfattelse, at det vil være mest korrekt at bringe det fra lovforslagets bemærkninger citerede i overensstemmelse med lovteksten af hensyn til eventuelle andre indehavere af immaterielle rettigheder til matrikelkortet over Københavns Kommune.

Kort- og Matrikelstyrelsen
Matrikel og Jura
Rentemestervej 8
2400 København NV

Vedr.: Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m.

Ved brev af 7. juli 2009 har Kort- og Matrikelstyrelsen anmodet om Frederiksberg Kommunes bemærkninger til udkast til ovennævnte lovforslag (Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet), som nu er suppleret med bemærkninger vedrørende forholdet til grundlovens § 73.

Frederiksberg Kommune har 2 gange afgivet høringssvar vedrørende tidligere versioner af udkastet, men da ministeriet i bemærkningernes punkt 4.3 til det nu fremsendte lovforslag omtaler overdragelse af de immaterielle rettigheder (lovforslagets §5, stk. 4) set i relation til grundlovens § 73, giver det anledning til nedenstående supplerende bemærkninger fra Frederiksberg Kommune.

Det fremgår af ministeriets bemærkninger, at spørgsmålet om forholdet til grundlovens § 73 har været forelagt Justitsministeriet, som på baggrund af de bemærkninger, Kort- og Matrikelstyrelsen har fremlagt, vurderer at lovforslaget ikke indebærer ekspropriation. Det er imidlertid Frederiksberg Kommunes opfattelse, at det materiale, der ligger til grund for Justitsministeriets vurdering, ikke er fyldestgørende og på visse områder er ukorrekt. Det drejer sig om følgende formuleringer under bemærkningernes punkt 4.3:

- Side 16 nederst: *".. matrikelmaterialet er tilvejebragt ved offentlig myndighedsudøvelse, som de 2 kommuner efter gældende ret har haft pligt til at varetage. Der er således ikke tale om immaterielle rettigheder, som kommunerne frit har besluttet at investere kommunale midler i."*

Den omtalte gældende ret omfattede ikke en pligt til at tilvejebringe et matrikelkort. Først i forbindelse med nugældende udstykningslovs ikrafttræden i 1991 blev i § 11 indføjet et krav til matrikelmyndigheden om at tilvejebringe et matrikelkort. De matrikelkort, Frederiksberg Kommune udarbejdede indtil da er således tilvejebragt ved eget initiativ og for egne midler. Det er bl.a. baggrunden for, at Frederiksberg har foretaget flere om-

11. august 2009

Sagsbeh: TKL

Journalnr: 2007-0098

Stadslandinspektørembedet
Teknisk Områdes Stab
Frederiksberg Rådhus
2000 Frederiksberg
www.frederiksberg.dk

Telefon: 3821 4301

Telefax: 3821 4520

kortogmatrikel

@frederiksberg.dk

tegninger af matrikelkortet i stort målforhold og med en nøjagtighed, der er betydeligt højere end i resten af landet. Omtegningerne har baseret sig på nymålinger, der er gennemført fordi man i kommunen ønskede et kortværk af høj klasse – primært som forberedelse til de kommunens geografiske informations-systemer - og ikke som en lovpligtig del af myndighedsudøvelsen. Digitaliseringen af matrikelkortet op gennem halvfemserne er ligeledes finansieret udelukkende af Frederiksberg Kommune og ikke en forudsætning for udøvelse af matrikelmyndigheden.

- Side 17, øverst: *"Der kan dernæst peges på, at gældende ret betyder, at de to kommuner ikke har mulighed for at udnytte rettighederne over matrikelmaterialet økonomisk, således som det sædvanligvis er muligt for indehavere af immaterielle rettigheder. Kommunerne kan således ifølge Kort- og Matrikelstyrelsen ikke sælge eller på anden måde afhænde rettighederne, da disse følger af og er knyttet til udøvelsen af matrikelmyndigheden. De to kommuner kan endvidere – når der ses bort fra opkrævning af afgift for udstykning og matrikulering i medfør af § 1, stk. 1, i lov om afgift ved udstykning m.m. - alene opkræve betaling i form af gebyr for salg af f.eks. kort til private eller til offentlige myndigheder og kan derudover heller ikke på anden måde udnytte deres rettigheder over matrikelmaterialet til at tjene penge."*

Som omtalt ovenfor er tilvejebringelse af det digitale matrikelkort ikke forudsat i gældende ret, og som besidder af ophavsretten til materialet har stadslandinspektørembedet en god årlig indtægt fra salg af brugsret til de digitale data. Dette salg omfatter en kundekreds, der består af såvel private firmaer som offentlige myndigheder, i sidstnævnte tilfælde i overensstemmelse med "Datapakkeaftalen" mellem Frederiksberg Kommune og Finansministeriet (vedlagt i kopi). Indtægterne fra salg af brugsrettigheder til matrikelkortet er en budgetmæssig forudsætning for kommunens investeringer i forbindelse med etablering, udvikling og drift af det digitale kort.

- Side 17, nederst: *"Hertil kommer ifølge det oplyste, at hvis de to kommuner beholdt rettighederne over matrikelmaterialet i forbindelse med overflytningen af matrikelmyndigheden til Kort- og Matrikelstyrelsen, ville den manglende ajourføring af f.eks. kortmaterialet betyde, at kortmaterialet hurtigt ville miste sin værdi."*

Såfremt Frederiksberg Kommune beholder ejendomsretten og ophavsretten til kommunens matrikelkort efter myndighedsoverflytning til Kort- og Matrikelstyrelsen vil Frederiksberg Kommune fortsat kunne sælge kopier af kortet med tilhørende brugsret. Andre offentlige myndigheder, private landinspektører og øvrige private aktører vil i den situation fortsat være henvist til at købe brugsret til Frederiksbergs matrikelkort hos Frederiksberg Kommune, idet Kort- og Matrikelstyrelsen ikke har ret til at sælge sådanne rettigheder.

Til gengæld vil Frederiksberg Kommune være forpligtet til at foretage fortsat løbende ajourføring af matrikelkortet som led i den udstykningskontrol kommunen udøver i medfør af § 20 i udstykningsloven. Ifølge denne bestemmelse skal alle sager om matrikulering, udstykning, sammenlægning og arealoverførsel godkendes af kommunen inden sagen kan videresendes til matrikelmyndigheden til regi-

strering i matriklen. Men denne - også for kommunen selv - nødvendige ajourføring af matrikelkortet i Frederiksberg Kommunes regi forventes at kunne finansieres af indtægterne fra salget af brugsrettigheder til kortet, som dermed ikke vil miste sin værdi i en situation, hvor ejendomsret og ophavsret til kortet forbliver hos kommunen.

Efter Frederiksberg Kommunes opfattelse taler meget for, at de immaterielle rettigheder er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 73, og at den pågældende lovbestemmelse (§5, stk. 4) er en ekspropriationsbestemmelse.

Som anført i indledningen til dette høringssvar har Frederiksberg Kommune tidligere fremsendt bemærkninger til den øvrige del af lovforslaget. Som supplement til disse bemærkninger skal her anføres:

Lov om Landinspektørvirksomhed (Landinspektørloven) § 4, stk. 3 lyder:

"Kommuner, herunder amtskommuner, kan dog med samtykke fra miljøministeren lade matrikulære arbejder udføre af landinspektører ansat under kommunen, når særlige forhold taler derfor."

Denne bestemmelse falder godt i tråd med den almindelige opfattelse i kommunalfuldmagten om kommunal egenproduktion, som bl.a. er udtalt i "Indenrigsministeriets brev af 19. November 1999 til en privat interesseorganisation - 2.k.kt. j.nr. 1997/11124/080-1": "...idet det antages, at kommuner har en almindelig adgang til at forsyne sig selv med varer og tjenesteydelser".

Da det for Frederiksberg Kommune vil være af afgørende betydning, at løsning af kommunens egne matrikulære opgaver fortsat kan ske "in-house" skal kommunen stærkt opfordre til, at en sådan mulighed indarbejdes i forslaget til ny udstykningslov - alternativt at der gives et specifikt samtykke hertil, jf. Landinspektørlovens §4, stk. 3.

Venlig hilsen

Tom Kjærbye Larsen
Stadslandinspektør

Den danske Landinspektørforening (DdL)
The Danish Association of Chartered Surveyors
FAGLIGT UDVALG

Kalvebod Brygge 31-33
DK-1780 København V
Copenhagen, Denmark

Telephone: (+45) 3886 1070
Telefax: (+45) 3886 0252
Web-site: www.ddl.org
E-mail: ddl@ddl.org

Kort & Matrikelstyrelsen
Rentemestervej 8
Matrikel og Jura
2400 København NV

16. august 2009

e-post: lb@kms.dk

**Vedr.: Høring over forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen m.fl.
Ref. j.nr. KMS-214-00014.**

Ved skrivelse af 7. juli 2009, j.nr. KMS-214-00014, har Kort & Matrikelstyrelsen fremsendt "Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen m.fl." i høring.

Lovforslaget har til primært til formål at ophæve eneretten for Københavns og Frederiksbergs kommuner til at udføre matrikulære arbejder m.m. i de to kommuner, således at disse arbejder for fremtiden skal udføres af praktiserende landinspektører med beskikkelse, ligesom den øvrige del af landet. Som det nævnes i høringsbrevet har forslaget været udsendt i høring ultimo 2006 med frist til 29. januar 2007.

Den danske Landinspektørforening (DdL) takker for henvendelsen og kan samtidig oplyse, at foreningen ikke har supplerende bemærkninger til det nuværende forslag og henviser derfor til foreningen høringsvar fra 21. januar 2007, hvorfra der specielt skal fremhæves følgende:

"Under respekt af de professionelle matrikulære arbejder der udføres af såvel matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner samt af praktiserende landinspektører, har DdL en neutral holdning til forslaget om at udstykningslovens regler, om at Københavns og Frederiksberg kommuner som matrikelmyndighed har eneret på at udføre matrikulære arbejder, ændres, således at disse arbejder fremover skal kunne udføres af privatpraktiserende landinspektører i konkurrence, som det er tilfældet i resten af landet. Så længe det matrikulære arbejde udføres af landinspektører med beskikkelse er foreningen ikke i tvivl om den fornødne omhu og kvalitet i de matrikulære arbejder.

Set ud fra et infrastrukturelt synspunkt har DdL principielt den holdning, at basale ejendoms- og geodata – herunder også registrering af ejerlejligheder – bør samles i én og samme nationale styrelse. Herved sikres et ensartet og fælles datagrundlag for hele ejendoms- og geodatasektoren, ligesom der kan sikres ensartede retsforhold for dannelse og ændring af fast ejendom."

Landinspektørforeningen står fortsat til rådighed for en drøftelse og uddybning af de fremsatte bemærkninger, ligesom foreningen gerne indgår i et eventuelt udviklings-/udvalgsarbejde i samme anledning.

Med venlig hilsen

Torben Juulsager
Fmd. Fagligt Udvalg, DdL

EBST ministerbetjening

15. juli 2009

Sag ?

/the-ebst

Deres ref. EBST ministerbetjening v/ Pernille Lange

Høringssvar fra EBST/KD vedr. Forslag til lov om ændring af udstykningsloven m.m.

EBST ministerbetjening har anmodet KD om eventuelle bemærkninger til det forslag til lov om ændring af udstykningsloven, som Kort & Matrikelstyrelsen har sendt i høring den 6. juli 2009.07.15

Ved effektivering af lovforslaget afskaffes den eneret til udførelse af matrikulært arbejde som matrikelmyndighederne i henholdsvis Københavns og Frederiksberg kommuner hidtil har haft. Herefter vil matrikulært arbejde, som efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, som i resten af landet også i Københavns og Frederiksberg kommuner skulle udføres af (privat) praktiserende landinspektører.

Endvidere overføres matrikelmyndigheden for henholdsvis København og Frederiksberg til Kort & Matrikelstyrelsen. Kort & Matrikelstyrelsen vil herefter være matrikelmyndighed for hele landet og som konsekvens heraf føre og vedligeholde matriklen som ét landsdækkende register over samtlige ejendomme og kortværk med tilhørende måldokumentation (jævnfør Udstykningslovens § 11).

Endelig indføres regler i udstykningsloven, som sikrer, at det registreres i matriklen, at en ejendoms grænse mod søterritoriet er ændret som følge af, at en del af ejendommen er gravet bort.

Ifølge lovforslaget skal loven træde i kraft den 1. oktober 2010.

KD har følgende bemærkninger til lovforslaget.

Finansudvalget har den 25. juni 2009 godkendt aktstykke nr. 163, Tilslutning til at igangsætte udviklingen af en ny digital selvbetjeningsløsning (DIADEM – Digital adgang til oplysninger i f.m. ejendomshandel).

I materialet fremsendt til finansudvalgets behandling er det i bilag 1. Risikovurdering anført, at overførsel af matrikelmyndighederne for henholdsvis København og Frederiksberg Kommuner og dermed samling af matriklen i ét landsdækkende system er *”en forudsætning for en fuld landsdækkende implementering af DIADEM, der skal gøre brug af matrikeldata til såvel søgning som visning.”*

ERHVERVS- OG BYGGESTYRELSEN

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Tlf 35 46 60 00
Fax 35 46 60 01
CVR-nr. 48 46 41 14
ebst@ebst.dk
www.ebst.dk

Det er således i DIADEM projektets klare interesse, at lovforslaget gennemføres. Kort & Matrikelstyrelsen er både som matrikelmyndighed og som infrastrukturvirksomhed for geodata opmærksomme på dette. Dette fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, afsnit 3.1, andet afsnit, andet punktum, hvor det er anført, at der endvidere vil *”være samfundsmæssige fordele for anvendelsen af geodata ved, at hele landet bliver omfattet af den samme ordning af matrikelvæsenet.”*

Med venlig hilsen

Trine Tophøj Heinemann

Tlf. direkte 3546 6619

E-post the@ebst.dk

Højgaard-Geraae, Jakob

Fra: Marie Kirkebæk Brandt (DEP) [mka@oem.dk]
Sendt: 17. september 2009 10:46
Til: Højgaard-Geraae, Jakob
Cc: Sune Tobias Grollov (DEP)
Emne: VS: Forslag til lov om ændring af udsykningsloven m.m.

Fra: Sune Tobias Grollov (DEP)
Sendt: 16. september 2009 15:51
Til: 'lb@kms.dk'
Cc: Trine Tophøj Heinemann (EBST); Marie Kirkebæk Brandt (DEP); Katrine Winding (DEP)
Emne: Forslag til lov om ændring af udsykningsloven m.m.

Kære Lars Buhl

Jeg kan forstå, at Kort & Matrikelstyrelsen allerede har modtaget et høringssvar fra Erhvervs- og Byggestyrelsen vedr. forslag til lov om ændring af udsykningsloven m.m. Jeg kan hermed bekræfte, at Økonomi- og Erhvervsministeriet tilslutter sig Erhvervs- og Byggestyrelsens svar.

Desuden kan jeg bemærke, at Økonomi- og Erhvervsministeriet finder, at lovforslaget også understøtter den fælles offentlige digitaliseringsstrategi mht. at sikre ensartet registrering og adgang til landdækkende og standardiserede data.

Med venlig hilsen

Sune Tobias Grollov
Fuldmægtig

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Departementet, Område 2
Direkte telefon 33927972
Email: sto@oem.dk

NOTAT

Bemærkninger til forslag om lov om ændring af lov om udstykning i matriklen, lov om landsinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m.

Kort- og Matrikel styrelsen har 7.juli 2009 anmodet om bemærkninger til lovforslaget.

KL har i samme anledning afgivet høringssvar 29.januar 2007 og 15.oktober 2007.

Den eneste yderligere bemærkning er, at KL tager forbehold i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt overførelsen af kommunernes immaterielle rettigheder er ekspropriativt, idet der kan stilles spørgsmålstejn til en række af de argumenter som fremføres derom i bemærkningerne til lovforslaget.

KL henviser i den forbindelse til høringssvaret afgivet af Københavns kommune.

Med venlig hilsen

Jens Ole Back
Chefkonsulent
KL, V-TM (Kontoret for Teknik og Miljø)

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
DK 2300 København S
Direkte telefon: +45 3370 3971
Fax: +45 3370 3056
mailto: job@kl.dk

Den 14. august 2009

Jnr 10.00.00 K04
Sagsid 000176656

Ref JOB
job@kl.dk
Dir 3370 3971

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

